

ΑΣΚΗΣΗ 1: ΤΟΝΙΚΟ ΎΦΟΣ

1. Αρχίστε από το χαμηλότερο δυνατό για σας τονικό ύψος, απαγγέλλοντας την τρισύλλαβη αλμυρυνέζικη λέξη σας, και συνεχίστε να την επαναλαμβάνετε, ανεβαίνοντας σε κάθε επανάληψη ένα σκαλί το τονικό ύψος. Η άσκηση ολοκληρώνεται όταν προφέρετε πικρά τη λέξη σας στο πιο ψηλό (και ασφαλέ) τονικό ύψος.
2. Δουλέψτε ατομικά και περιματσίστε με την αλλαγή τονικού ύψους σε κάθε σύλλαβη της λέξης σας. Για παράδειγμα, δοκιμάστε χαμπλά / χαμπλά / ψαλά ή ψαλά / παλό ψαλά / μετρίως χαμπλά κλπ. Δοκιμάστε να δημιουργήσετε όσο περισσότερους συνδυασμούς γίνεται.

Σημείωση: Αυτή η άσκηση οξύνει τη συνειδητοποίηση του παραδοσιακά περιορισμένου φάσματος του τονικού ύψους μας και ενδυναμώνει την ικανότητα διεύθυνσής του. Το ίδιο ισχύει και για τις ασκήσεις που ακολουθούν, όσων αφορά τη διεύθυνση της δυναμικής του ήχου, της ρυθμικής του κανονότητας κλπ.

ΑΣΚΗΣΗ 2: ΔΥΝΑΜΙΚΗ

1. Ξεκινώντας από την πιο δυνατή σας ένταση (μέλος να αισθάνεται), πείτε την αλμυρυνέζικη λέξη σας και συνεχίστε να την επαναλαμβάνετε, αυξάνοντας ένα σκαλί την ένταση σε κάθε επανάληψη. Η άσκηση ολοκληρώνεται όταν φέρετε τη λέξη σας στη δυνατότερη (αλλά ακόμη ασφαλή) δυνατή ένταση.
2. Τώρα περιματσίστε με την αλλαγή δυναμικής, ή έντασης σε κάθε σύλλαβη της λέξης, π.χ. δυνατά / μέλος να αισθάνεται / μέτρα ή ήουχα / δυνατά / ήουχα κλπ.

ΑΣΚΗΣΗ 3: ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Επανάλαβετε την ίδια φόρμα όπως παραπάνω) όσον αφορά τον ρυθμό, κινούμενοι από τη χαμηλότερη δυνατή ταχύτητα στη μέγιστη. Έπειτα αλλάξτε ρυθμό / διάρκεια σε κάθε σύλλαβη.

ΑΣΚΗΣΗ 4: ΗΧΟΣΧΡΩΜΑ

Περιματσίστε με την αλμυρυνέζικη λέξη σας χρησιμοποιώντας τις διαφορετικά σωματικά αντικείμενα για να παράγετε τον ήχο, π.χ. μύτη, κοιλιακή περιοχή, λαγό κλπ. Χρησιμοποιήστε τις ίδιες δυνατότητες παραλλαγών όπως παραπάνω.

ΑΣΚΗΣΗ 5: ΣΧΗΜΑ

1. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να πάρουν την τρισύλλαβη αλμυρυνέζικη λέξη τους και, εξακολουθώντας να δουλεύουν ατομικά, να προσερίσουν τα φωνήεντα και τα σύμφωνα έτσι ώστε να παράγουν μια λέξη που να αποτελείται από σφραγγυλά σχήματα. Ποιους ήχους γνώριζαμε ως σφραγγυλούς; Γιατί; Ποιους δε γνώριζαμε με τίποτα ως σφραγγυλούς; Τώρα αλλάξτε τις συλλαβές ώστε να φτιάξετε μια αλμυρυνέζικη λέξη που να είναι γραμμική ή οδοντωτή.
2. Χρησιμοποιήστε τις ίδιες δυνατότητες παραλλαγών όπως παραπάνω.
3. Φέρε στον νου σας και πείτε φωνακτά στον εαυτό σας αναγνωρίσιμες λέξεις από την ελληνική (η οποιαδήποτε άλλη) γλώσσα, οι οποίες να είναι ιδιαίτερα σφραγγυλές, μαλακές ή ρητινάς ως προς το σχήμα, ή ιδιαίτερα οξείες, σφραβιακές ή φρεσινικές.

Συνεχίζοντας σε ομάδες

ΑΣΚΗΣΗ 8: ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

1. Η ομάδα κάθεται σε κύκλο. Δύο άτομα πάνε στο κέντρο του κύκλου. Το Άτομο Α είναι ο αρχηγός και το Άτομο Β είναι ο ακόλουθος. Χρησιμοποιώντας μια τραπέζιτσα αλφαιμορφωμένης λέξης, το Άτομο Α παράγει μια σειρά ήχους χρησιμοποιώντας τονικό ύψος, δυναμική, ρυθμό και διάφορα μετρικά χαρακτηριστικά. Το Άτομο Β τα επαναλαμβάνει ακριβώς. Εκφραστικό τρόπο. Το Άτομο Β τα επαναλαμβάνει ακριβώς. Viewpoint, ενώ επαναλαμβάνει τα υπόλοιπα με ακριβή. Αρχίστε με επανάληψη του τονικού ύψους (ψηλά/χαμηλά) αλλά αλλάζοντας τη δυναμική (σιγανά/δυνατά). Για παράδειγμα, αν η λέξη του Α είναι «Χ-Ψ-Ω» και τη λέει ως εξής: Χ (ψηλά και σιγανά), Ψ (ψηλά και σιγανά), Ω (χαμηλά και δυνατά), τότε ο Β μπορεί να επαναλάβει τον τόνο αλλά να αλλάξει τη δυναμική εκφέροντας τη λέξη ως εξής: Χ (ψηλά και δυνατά), Ψ (ψηλά και δυνατά), Ω (χαμηλά και σιγανά). Συνεχίστε αυτό το παιχνίδι έως ότου το άτομο που ακολουθεί να μπορεί να αποκριθεί αυθόρμητα και παιχνιδιάρικα.
3. Το ίδιο όπως παραπάνω, μόνο που το Άτομο Β εκτελεί ακριβή επανάληψη ως προς τη δυναμική, και εναλλάσσει επιλογές τονικού ύψους. Αυτή η άσκηση μπορεί να συνεχιστεί ή να εξελιχθεί με οποιονδήποτε συνδυασμό Φωνητικών Viewpoints (π.χ. επαναλάβετε τονικό ύψος και δυναμική αλλά αλλάζτε ρυθμό κλπ.).
4. Αντιστρέψτε ρόλους και βάλτε τώρα τον Β να παράγει και τον Α να επαναλαμβάνει.

ΑΣΚΗΣΗ 9: ΚΙΝΗΣΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΡΙΣΗ, ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Τέσσερα άτομα κάθονται στο κέντρο ενός κύκλου με τα μάτια τους κλειστά. Καθένας διαλέγει μια λέξη, αλφαιμορφωμένη ή μη, ανάλογα με την επιλογή του αρχηγού. Ο αρχηγός μπορεί επίσης να δώσει μια λέξη ή φράση με την οποία δουλεύει ολόκληρη η ομάδα. Αποκλείοντας την επιλογή ποικιλίας λέξεων, και εστιάζοντας ολοκληρωτικά στα ερεθίσματα που περνούν από τους άλλους, κάθε άτομο συγκεντρώνεται όχι στο *ποσον* ήχο παράγει αλλά στο *πότε*. Το *πότε* μπορεί να καθορίζεται με κινηματική απόκριση στους ήχους των άλλων.

Σημείωση: Αυτή η άσκηση απειλεί πιστά τη Δουλειά σε Λοορδίες των Σωματικών Viewpoints, με την έννοια ότι υπάρχει περιορισμένο λεξιλόγιο (η επιλεγείσα λέξη ή φράση), μια μικρή ομάδα συμμετεχόντων και, άρα, η ευκαιρία να εξασκηθεί κανείς στην αληθινή παραίτηση από τον έλεγχο, προς όφελος της απλής, ευθείας αντίδρασης στην εξωτερική δράση, εν προκειμένου στον ήχο. Όπως ακριβώς λειτουργεί στα Σωματικά Viewpoints η *ακινησία*, το ίδιο λειτουργεί εδώ η *σιωπή*. Μπορεί να χρειαστεί να υπενθυμίσετε στους συμμετέχοντες να συμπεριλαμβάνουν σιωπές και να τις εμπιστευτούν με τρόπο ενεργητικό και δημιουργικό, και όχι παθητικό. Η σιωπή δεν είναι μια μια αδρανής περίοδος ανιμότητας αλλά γίνεται ένα αυτόνομο Εκφραστικό πεδίο ήχου.

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ

Ενωμάτωση διαλόγου

ΑΣΚΗΣΗ 1: ΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΗ

1. Χωρίστε τους συμμετέχοντες σε δύο ομάδες: Α και Β. Βάλτε την κάθε ομάδα να κάτσει απέναντι από την άλλη σε κύκλο. Δώστε ένα απόσπασμα από διάλογο προς επίτευχο

απορτημόνευση, ιδανικά έξι έως δώδεκα γραμμές από κείμενο περιεκτικό και ανοιχτό ως προς τη σημασία του. Παράδειγμα, διάλογος μεταξύ Σάρας και Ρίτσαρντ από τον *Ερστώ* του Χάρολντ Πίντερ:

- A: Ρίτσαρντ,
B: Μμμ;
A: Με σκέφτεσαι ποτέ... όταν είσαι μαζί της;
B: Λίγο. Όχι πολύ. Μιλάμε για σένα.
A: Μιλάτε για μένα μαζί της;
B: Κατά καιρούς. Τι διασκεδάζει.
A: Διασκεδάζει;
B: Μμμμ.
A: Πώς... μιλάτε για μένα;
B: Απλά.

Οι ομάδες A και B μεθαίνουν πρώτα αυτό το κείμενο σαν χορός, μέσω συσφύσεων, προσθέτοντας την επίμενη ατάκα σε κάθε γύρο. Για παράδειγμα, βάλτε όλους τους A να πουν εν χορώ «Ρίτσαρντ...». Έπειτα προσθέστε την ατάκα «Μμμ» των B, την οποία λένε εν χορώ. Γυρίστε πίσω και επαναλάβετε αυτές τις δύο ατάκες, και τώρα διδάξτε και προσθέστε την τρίτη: «Με σκέφτεσαι ποτέ...» και ούτω καθ' εξής. Καθώς μεθαίνουν το κείμενο, θα πρέπει επίσης να μάθουν να αναπνέουν ενώ μιλά ο παριενέρ τους, π.χ. όσο οι A μιλούν, οι B εισπνέουν· και όσο μιλούν οι B, οι A εισπνέουν.

2. Ζητήστε από έναν A και έναν B να πουν μια φορά όλο τον διάλογο με ιδιαίτερα προσοχή και με ενεργοποιημένη την ικανότητα απόκρισης σε όποια πρωτοβουλία παίρνει ο άλλος. Όταν το ζευγάρι εκφέρει ολόκληρο το κείμενο, ζητήστε τους να το ξανακάνουν, αλλά διαφορετικά. Έπειτα ζητήστε

από το ίδιο ζευγάρι να εκτελέσει το ζητούμενο με τελείως διαφορετικό τρόπο. Σε αυτόν τη συγκεκριμένη άσκηση, ζητάτε συνειδητά ποικιλία απλώς για χάρη της ποικιλίας (σε αντίθεση με το πρώτο στάδιο εκπαίδευσης Viewpoints, όπου δεν ενθαρρύνετε την απόπειρα ποικιλίας). Ενθαρρύνετε τη διαφορετικότητα. Επιτρέψτε το αυθαίρετο.

Παρατηρήστε τους σενούς περιορισμούς στην γκρίνια της ποικιλίας και πόσο γρήγορα μια ψυχολογική ερμηνεία μπορεί να περιορίσει τη δυνατότητα αυθαιρετισμού και παιχνιδιού. Είναι οι φωνητικές επιλογές σί' αλήθεια απόκριση στο άλλο άτομο; Κατά πόσο η σμίλια μοιάζει προσηρασημένη ή αυτόματη; Όταν οι ηθοποιοί θα έχουν ευαθετοποιηθεί αληθινά απέναντι στις επιλογές και τις προσηρογές ο ένας του άλλου, τότε αρχίζει πραγματικά η δουλειά.

Αξιζει να δοκιμάσουν αυτό τον διάλογο του Πίντερ πολλά ζευγάρι για να βιώσουν την αναγκαιότητα να ακούν και να αποκρίνονται όσον αφορά τους άλλους, για να παρατηρήσουν διαφορές στην επίθεση και τη φωνητική ελαστικότητα κατά την επικοινωνία.

Προσθήκη Φωνητικών Viewpoints στη Δουλειά Πάνω σε Διάλογο

Ερπασε η ώρα να ενσωματώσουμε τα Φωνητικά Viewpoints ένα ένα. Όταν εισάγετε κάθε Φωνητικό Viewpoint, ζητήστε από ένα διαφορετικό ζευγάρι να δοκιμάσει τον διάλογο εστιάζοντας στο συγκεκριμένο Viewpoint. Στο τέλος όλα τα Φωνητικά Viewpoints μπορούν να είναι ενεργά (όπως και με τα Σωματικά Viewpoints, αφού κατακτήσετε το καθένα ξεχωριστά). Αρχικά, όμως, επικεντρωθείτε σε ένα Φωνητικό Viewpoint τη φορά.

ΔΕΚΤΗ 1: ΤΟΝΙΚΟ ΥΨΟΣ

Τονικό ύψος είναι το επίπεδο ενός ήχου στην κλίμακα, το οποίο ορίζεται από τη συχνότητά του. Όπως όταν τραγουδάμε ή όταν παίζουμε ένα μουσικό όργανο, το Τονικό Υψος είναι το πού τοποθετείται ένας ήχος μέσα στο εύρος δυνατοτήτων του οργάνου – εν προκειμένου, της φωνής. Στα Φωνητικά Viewpoints γίνεται μια επιλογή ως προς το πού τοποθετείται μία νότα στη φωνητική γκάμα, από τα χαμηλά προς τα ψηλά ή από τα ψηλά προς τα χαμηλά. Πόσο ευρεία είναι η τονική γκάμα κάθε συμμετέχοντος; Πόσο ευέλικτος και ικανός να αποκριθεί και να προσαρμοστεί στο τονικό ύψος του παρτενέρ του είναι ο συμμετέχων; Το άτομο που αρχίζει τον ανωτέρω διάλογο ξεκινά από κάποιο συγκεκριμένο τονικό ύψος με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σαφήνεια και ακρίβεια. Εν συνεχεία, η επιλογή τονικού ύψους ανά πάσα στιγμή είναι πάντα μια απόκριση στο εκάστοτε ενεργό τονικό ύψος.

ΔΕΚΤΗ 2: ΔΥΝΑΜΙΚΗ

Στα Φωνητικά Viewpoints, η Δυναμική είναι ένταση, ή αλλιώς το πόσο δυνατός είναι ένας ήχος. Η Δυναμική είναι η έκφραση του βαθμού επίθεσης ή κρούσης από τον ομιλήτη. Παρατηρήστε πώς μια απλή αλλαγή στη Δυναμική μπορεί να αλλάξει ριζικά το νόημα μιας σκηνικής στιγμής ή διάδρασης. Και πάλι, η επιλογή δυναμικής θα πρέπει να αναδυθεί ως απόκριση στην προσφερόμενη δυναμική του σκηνικού παρτενέρ.

ΔΕΚΤΗ 3: ΡΥΘΜΟΣ

Όπως και στα Σωματικά Viewpoints, ο Ρυθμός είναι ταχύτητα. Στην περίπτωση των Φωνητικών Viewpoints, Ρυθμός είναι η ταχύτητα με την οποία εκφέρονται οι λέξεις ή οι ήχοι. Η προσοχή

στις ρυθμικές πολλαπλές και ο υψηλός βαθμός απόκρισης στον ρυθμό ενός παρτενέρ είναι απαραίτητα. Αποκρίνεται στις ρυθμικές επιλογές του άλλου με μια ρυθμική επιλογή. Παρατηρήστε πώς ο Ρυθμός μπορεί επίσης να μεταβάλει το νόημα του διαλόγου και την αίσθηση της αξέσης η οποία εκφράζεται κατά την εκφορά του διαλόγου.

ΔΕΚΤΗ 4: ΕΠΙΧΑΝΣΗ/ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΗ

Ζητήστε από ένα ζευγάρι Α/Β να επιταχύνει τον διάλογο, αρχίζοντας αργά και πηγαίνοντας ολοένα και πιο γρήγορα, και οι δύο μαζί, διατηρώντας μια επιτάχυνση, χωρίς ποτέ να τερματίζουν. Όταν επιτευχθεί αυτό, δοκιμάστε την αντίθετη κατεύθυνση – επιβραδύστε – ξεκινώντας γρήγορα, και με συνεργασία μεταξύ των δύο κατεβείτε την ταχύτητα προς το τέλος του διαλόγου. Πόσο ευρεία μπορεί να είναι η γκάμα της ταχύτητας; Μπορεί το γρήγορα να αρχίσει *πολύ* γρήγορα και το αργά να τελειώσει *πολύ* αργά; Παρατηρήστε ξανά πώς μεταβάλλουν το νόημα του διαλόγου η Επιτάχυνση και η Επιβράδυνση, καθώς και τα δική μας αντίληψη για το τι είναι Σχέση.

ΔΕΚΤΗ 5: ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Με αξιωματική ευαισθησία ως προς την Επανάληψη, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να παίξουν με το τονικό ύψος, τη δυναμική ή τον ρυθμό των παρτενέρ τους μέσω της Επανάληψης. Οι μουσικοί χρησιμοποιούν την επανάληψη για να δημιουργούν μελωδίες. Οι ηθοποιοί μπορούν να χρησιμοποιούν την Επανάληψη ως έναν από τους τρόπους να επικοινωνούν μεταξύ τους.

ΑΣΚΗΣΗ 6: ΗΧΟΧΡΩΜΑ

Το σχήμα, το μέγεθος και το υλικό καθορίζουν το ιδιαίτερο χρώμα οποιαδήποτε μουσικού οργάνου. Για παράδειγμα, ο ήχος που βγάζει ένα όργανο δημιουργείται από το είδος του ξύλου από το οποίο είναι φτιαγμένο και από την κολύμπια που δημιουργείται από το σχήμα του. Οι λυρικοί τραγουδιστές συχνά φαρμίζονται για τον ιδιαίτερο ήχο τους, το ηχώ και τον ήχο τους. Τα συγκεκριμένα οργάνικά ενταχθέντα, το σχήμα και η σύσταση του σώματος και των πνευμόνων τους, καθορίζουν τον ξεχωριστό ήχο ενός τραγουδιστή. Οι ηθοποιοί θα πρέπει να περπατούν με την παραγωγή ήχου από διάφορα οργάνικα αντικείμενα, ρινικά, βαθιά λaryγγικά, κοιλιακά κλπ., ανάλογα με τον ρόλο και με την κατάσταση την οποία αντιμετωπίζει.

ΑΣΚΗΣΗ 7: ΣΙΩΠΗ

Ο συνθέτης Τζον Κέιτζ έχει πει ότι ένας ήχος είναι τόσο δυνατός όσο η σιωπή πριν και μετά από αυτόν. Ακόμη περισσότερο και από την σκηνισία στα Σωματικά Viewpoints, η Σιωπή παρέχει ένα απόλυτο ισχυρό εργαλείο έκφρασης: θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε, να περπατήσουμε με αυτό και να το εκμεταλλευτούμε. Αντι για μια σειρά από ασυνείδητες και τυχαίες παύσεις, η Σιωπή αποκτά νόημα όταν είναι εκούσια και αποτελεί αντικείμενο αισθητικής επίλογής. Δοκιμάστε διάλογο όπου οι δύο συμμετέχοντες επλέγουν μόνο μία σιωπή. Μην επιλέξετε το διάστημα ανάμεσα στις ατάκες των παρτενέρ για τη σιωπή, αλλά βρείτε τη μέση σε προτάσεις ή στο μέσο λέξεων. Περπατήστε με το πώς μπορεί η Σιωπή, όταν τοποθετείται με τρόπο συγκεκριμένο και με φειδώ, να δημιουργήσει νόημα ή να το μεταβάλει.

Δουλέψτε με τον παραπάνω διάλογο, φροντίζοντας ο Α να ειπώνει όσο ο Β λέει τις ατάκες του, ούτως ώστε να μπορεί να

μιλάει ακριβώς μόλις τελειώσει η ατάκα του Β, και αντιπροσφά δε θα πρέπει να υπάρχει ακούσια διακοπή της ροής του διαλόγου. Στη ζωή, όταν οι άνθρωποι μιλάνε μαζί, υπάρχει ροή και συχνά αλληλοεπικάλυψη. Οι σιωπές είναι γεμάτες νόημα επειδή είναι σπάνιες και αναδύονται από την ιδιαιτερότητα της κατάστασης. Πολύ συχνά οι ηθοποιοί παίρνουν την απαραίτητη ανάσα μετά την ατάκα του παρτενέρ τους, προτού αρχίσουν να μιλούν. Είτε ετοιμάζονται να μιλήσουν πριν μιλήσουν είτε παίζουν πριν τη δική τους ατάκα και όχι πάνω στην ατάκα. Αυτό το λεπτό σπασίμο στερμάει τη ροή της ενέργειας. Ο διάλογος μετατρέπεται σε «περμένουμε τη σειρά μας για να μιλήσουμε», κάτι που δεν μπορεί να είναι ποτέ ελθιμόν αυθόρμητο, απρόβλεπτο ή δυναμικό.

Η πράξη της ομιλίας, σύμφωνα με τη γενική ανθρωπολογία, γεννήθηκε ως πράξη επιβίωσης – ο ήχος σήμαινε ότι υπάρχει κίνδυνος: ανακοίνωση πείνα και σεξουαλική ανάγκη. Η ομιλία παραμένει, στην καλύτερη περίπτωση (επί σκηνής και στην κοιλότητα μας), μια πράξη επιβίωσης. Η ομιλία είναι σωματική, και όχι ψυχολογική πράξη. Δουλέψτε με το σκεπτικό ότι επί σκηνής πρέπει κανείς να μιλά από αναγκαιότητα: όταν όλα τα υιόλοισα σωματίνονται και εκφράζονται σωματικά, τότε μιλάς. Δείτε τι συμβαίνει αν η ομιλία γίνει το *τελικό* στάδιο της σωματικής αναγκαιότητας να εκφραστεί ή να επικοινωνηθεί.

Έχετε τον νου σας στις ανάσες που παίρνουμε ως *αποτέλεσμα συνήθειας*: ανάσες που παίρνουμε χωρίς να το θέλουμε, και οι οποίες σπαταλούν τη ροή των λέξεων. Αυτές οι «ανάσες από συνήθεια» λαμβάνουν συνήθως χώρα από έλλειψη συνύχης και από φόβο όταν δεν ξέρουμε τις λέξεις ή όταν δεν τις εννοούμε αρκετά.

θερίας, του ελέγχου και της ικανότητας απόκρισης. Ως εργαλείο εκπαίδευσης του ήθοποιού, η εισαγωγή αυτών των σημείων θέσης (*points of view*) μπορεί να αποδειχθεί πολύτιμη για την καλλιέργεια φωνητικής δεξιοτεχνίας. Όταν κάνετε πρόβες για ένα έργο, το να αφιερώσετε κάποιο χρόνο στα Φωνητικά Viewpoints παρέχει τη δυνατότητα να ασχοληθείτε με το κείμενο του έργου με ψυχολογικά, πράγμα το οποίο, με τη σειρά του, ανοίγει διάπλατα πλούσιες δυνατότητες στο πλαίσιο της δουλειάς πάνω στις σκηνές. Η αλλαγή της φωνητικότητας μπορεί να μεταβάλει τη σημασία και την αποτελεσματικότητά.

Τα Φωνητικά Viewpoints είναι ελαφρώς διαφορετικά από τα Σωματικά Viewpoints (για παράδειγμα, δε δουλεύουμε με την Τοπογραφία). Όταν δουλεύουμε πάνω στα Φωνητικά Viewpoints, χρησιμοποιούμε: Ρυθμό, Διάρκεια, Επανέληψη, Κινησιολογική Απόκριση, Σχήμα, Χερσνομία, Αρχιτεκτονική, Τονικό Υψος, Δυναμική, Εμπάκτυση/Επιβράδυνση, Χρώμα και Σιωπή. Αυτά τα Viewpoints θα πρέπει να επαχθούν ένα ένα. Η ανάπτυξη του καθενός ξεχωριστά θα οδηγήσει σε εξαιρετική επίγνωση των δυνατοτήτων του φωνητικού οργάνου, τόσο για τον ημίλητο όσο και για τον ακροατή.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΦΩΝΗΤΙΚΑ VIEWPOINTS

Αρχίζοντας, σόλο

Κάθε συμμετέχων δουλεύει μόνος του στην αρχή, διαλέγοντας ένα μέρος στον αθόρα όπου θα μπορεί να συγκεντρωθεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο στη δική του φωνή και στον δικό του ήχο. Ξεκινάει από καθέναν να επινοήσει μια τρισύλλαβη αλφαριθμητική λέξη, π.χ. «κα-ριν-ζόν», «μπ-έλ-οκ» κλπ.

ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΑΜΕ

Κάθε συσσωρεύονται τα διάφορα στοιχεία κατά τη διαδικασία της εκπαίδευσης Viewpoints, αρχικά η σειρά της ανθρώπινης φωνής. Τα φωνητικά Viewpoints πραγματοποιούνται την ίδια στιγμή που τα Σωματικά Viewpoints πραγματοποιούνται την κίνηση, δηλαδή αυξάνοντας σταδιακά τη συνειδητοποίηση του καθρού ήχου ασχέτως ψυχολογικής ή γλωσσολογικής σημασίας. Αντί να ακούμε μόνο τι συνομιλούν κάποια λέξη, αρχίζουμε να προσεγγίζουμε το πώς ακούγεται, τις πληροφορίες και αυτό που εκφράζει ο ίδιος ο ήχος. Επιπλέον, η συνθήκη και ο φόνος πολύ συχνά περιρίζουν το εύρος της σωματικής και φωνητικής εξερεύνησης εις μέρος του ήθοποιού. Τα Φωνητικά Viewpoints υπογραμμίζουν τους περιορισμούς της φωνητικής γλώσσας και επομένως ενθαρρύνουν πιο ριζικές και δυναμικές φωνητικές επιλογές.

Τα Φωνητικά Viewpoints εμπνέουν μια στάση ανοικτή στην περιπέτεια όσον αφορά τις δυνατότητες της φωνής, μέσω της θέσης